

CHOROBY PSZCZÓŁ (1)

OLE

mały chrząszcz ulowy

Aethina tumida

small hive beetle - SHB

Historia chrząszcza ulowego

- Odkryty w 1998 r. na Florydzie w USA. Spowodował wyginięcie 25 tysięcy rodzin pszczelich.
- Wcześniej występował w Afryce Południowej nie powodując dużych strat
- Obecny również w Australii (od 2002 r.) i w Kanadzie

Biologia chrząszcza ulowego (pełny rozwój trwa 30 – 53 dni)

- Dorosły żuk jest ciemno brązowy lub czarny, długości ok 5 mm (1/3 ciała pszczoły), czułki maczugowate, 3 pary nóg.
- Żeruje w ulach i magazynach, żywiąc się czerwiem pszczelim, miodem, pyłkiem, woskiem.
- Do uli trafia po zapachu.
- Samica składa jaja na plastrach i w szparach ula.
- Po 2-4 dniach wylęga się larwa, która w ulu żeruje 16 dni (1-3 tyg.)
- Wypełza z ula, zakopuje się w ziemi na 3-4 tyg.
- Dorosły chrząszcz pokonuje w locie odległość do 25 km

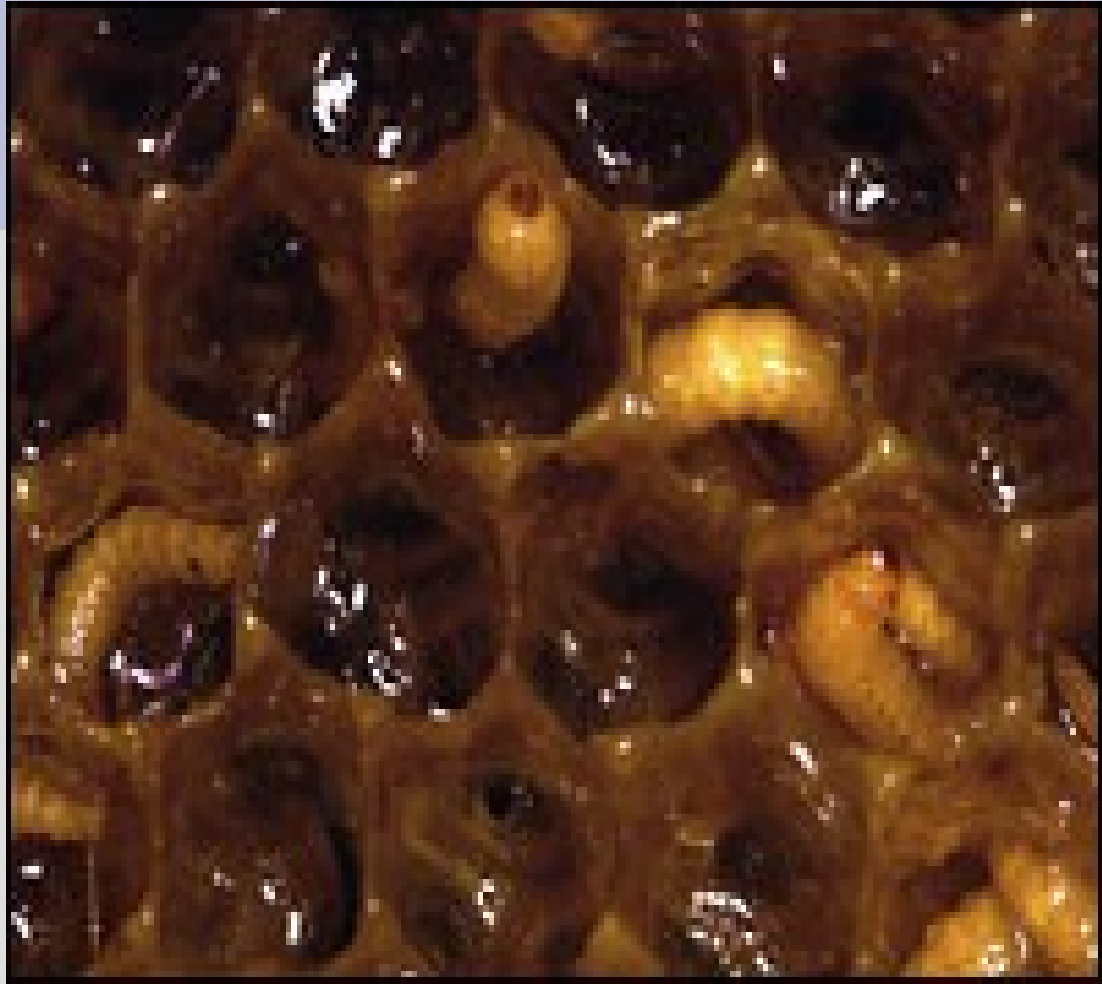

dorosły chrząszcz = 5 mm, larwa = 10 mm

Objawy inwazji Małego chrząszcza ulowego

- Masowe niszczenie plastrów i czerwiu
- Zanieczyszczanie miodu odchodami larw
- Fermentacja miodu w plastrach
- Zapach larw działa odstraszająco na pszczoły
- Pszczoły nie bronią się przed pasożytem

Zwalczanie inwazji Małego chrząszcza ulowego

- Wczesne wykrycie obecności pasożyta w pasiece.
- Utrzymywanie czystości w ulach.
- Niszczenie larw w glebie wokół uli.
- Stosowanie niskiej temperatury – poniżej minus 12 stopni C giną wszystkie stadia rozwojowe pasożyta

Tropilaelaps clareae

Samice: *Varroa destructor* (z lewej)
i *Tropilaelaps clareae* (z prawej)

Objawy inwazji *T.clareae*

- Rozstrzelony czerw zasklepiony
- Martwy czerw na dennicy
- Zaburzenia rozwojowe – deformacja skrzydeł i odwłoka = pełzające pszczoły
- Zakażenia wirusowe i bakteryjne
- Nieprzyjemny zapach gnijącego czerwiu
- Śmierć rodziny

Tropilaelaps clareae

Czerw porażony *Tropilaelaps clareae* - jesienią

Czerw w tej samej rodzinie wiosną

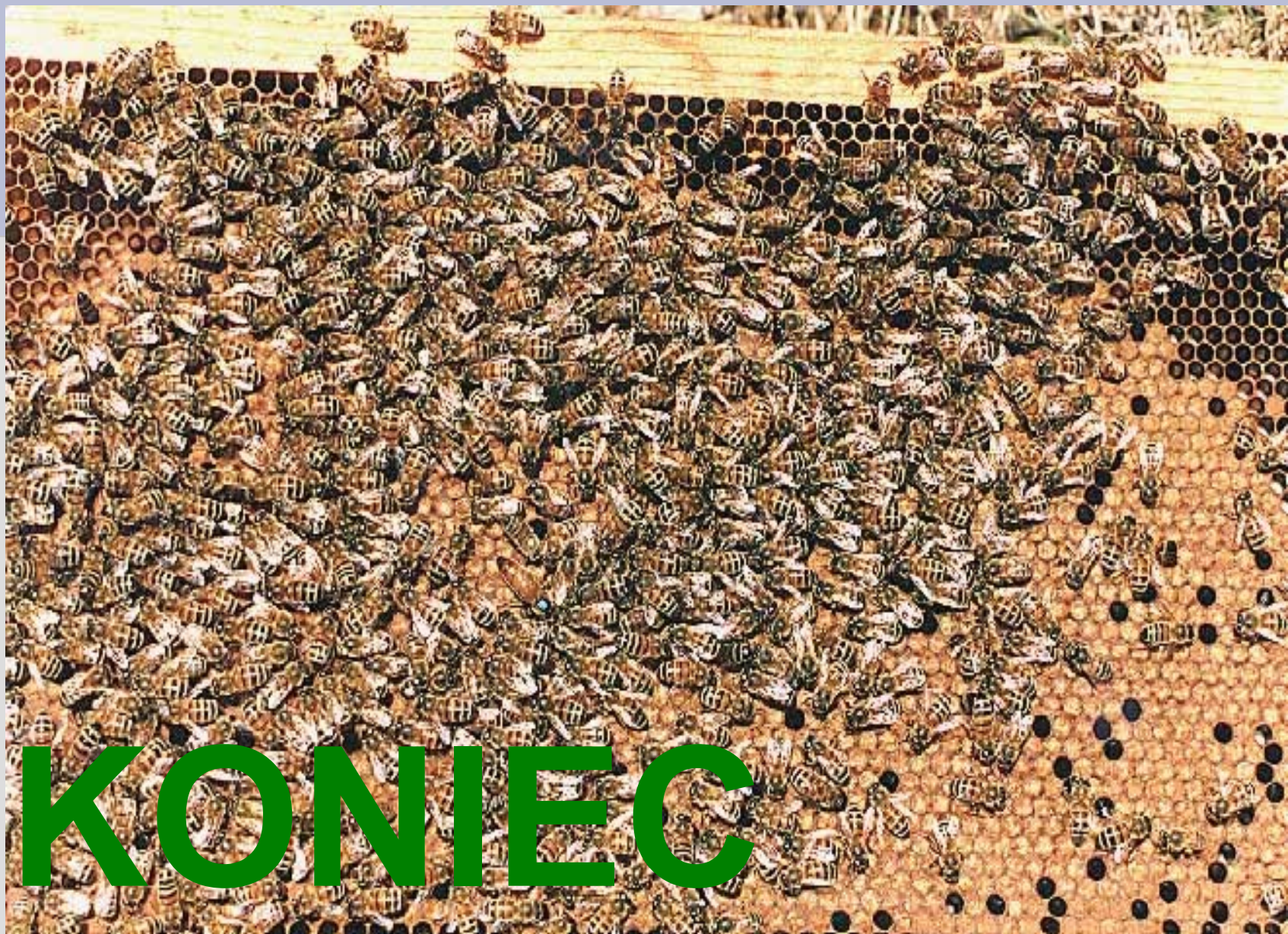

Samica *Tropilaelaps clareae* przed złożeniem jaj

KONIEC